

Секція: Актуальні проблеми соціально-економічного розвитку України на сучасному етапі

УДК 65.018

Болваненко Людмила Володимирівна

викладач економічних дисциплін

Коледж ракетно-космічного машинобудування

Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

м. Дніпро, Україна

Кісуніна Валентина Володимирівна

вчитель

Волоська КЗ ЗОШ І-ІІІ ступеня

Новоолександрівської сільської ради

Дніпропетровська обл., с. Волоське, Україна

ПОГЛЯД НА ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ КРАЇНИ

***Анотація.** Тільки суспільство може сформувати завдання на будівництво тієї держави, яка йому потрібна. Це стосується і реформ: необхідною умовою їх успіху є готовність суспільства їх приймати. Розкриті перспективні сектори економіки України, окреслені проблемні питання їх розвитку і визначені заходи та напрямки реформування економіки України.*

***Ключові слова:** економічний розвиток, ринкові механізми, ефективність економічних реформ.*

Сучасному поколінню українців випала нелегка місія щодо знаходження ефективних шляхів реформування економіки, щоб забезпечити кожній людині гідний рівень життя. Ми весь час вимовляємо слово «реформи», але не завжди належним чином усвідомлюємо, що це означає.

Бачення реформ повинно базуватись на успішному досвіді інших держав світу і одночасно адаптуватися до українських можливостей.

Настав час осмислити прорахунки і невдачі у процесі більш як 25-річного розвитку України і розробки його нової економічної стратегії. Складовою економічної безпеки є соціальна безпека, що визначається як «такий стан розвитку держави, при якому держава здатна забезпечити гідний і якісний рівень життя населення незалежно від впливу внутрішніх та зовнішніх загроз» [1].

Безперечно, досвід таких країн, як Польща, Сінгапур, Ірландія має стати основним напрямом при розробці так давно заявлених, але так і нереалізованих в повній мірі реформ української економіки.

Економічні проблеми України багато в чому беруть початок в старих схемах розвитку. Вони сформувались не сьогодні.

Технологічна відсталість, недопустиме споживання кількості енергії на одиницю продукції, зношеність основних засобів, дуже складні екологічні проблеми – все це було і раніше. Але від економіки залежить не все. Ключ до успіху – у свідомості суспільства [1].

Багато країн з успіхом долали значно безнадійніші становища, ніж нинішнє наше. Японія і Німеччина встали на ноги з руїн. Це дуже різні країни, і економіка в кожній з них побудована зовсім по-різному. У них є одне спільне: вони вірять і завжди вірили в себе, вони самі, не сподіваючись, за великим рахунком, ні на кого, будували свої країни. За цим самим принципом діють країни Східної Європи і Прибалтики, чий стартові умови хоч і були сприятливіші, але все-таки якісно не дуже відрізнялися від наших – і їхня віра в себе, їхня тверда рішучість побудувати нове і краще життя також дає помітні результати [2].

Основою успішного економічного розвитку потенціалу України є: вигідне становище географічного положення, розвинута транспортна мережа, масштабна виробнича база, висококваліфіковані кадри з високим

рівнем освіти та практичним досвідом роботи, наявність інвестиційної спроможності галузей промислового комплексу, можливість застосування на промислових підприємствах високих технологій.

Україна – аграрна країна і, безумовно, найбільш перспективним для неї є виробництво і переробка сільськогосподарської продукції. Інвестиції у цей сектор ринку є в даний час пріоритетним, оскільки від нього залежить не тільки стійкий розвиток, а й економічний прогрес країни в цілому. Україна володіє величезними земельними угіддями, а також величезними сільськогосподарськими та сировинними ресурсами. Площі чорноземів – одні з найбільших у світі [1].

Експерти вважають, що найбільш конкурентними і перспективними галузями України є металургія, важке машинобудування, аграрний та ІТ-сектор. Але вони також потребують структурних змін на основі новітніх технологій та інновацій.

На шляху до реформування економіки країни завжди постає закореніла корупція.

Для того, щоб чиновники не зловживали службовим становищем, навіть, незважаючи на пристойні зарплати, необхідна дієва система контролю над їх витратами і етикою поведінки.

Держава потрібна для того, щоб створити ринкові механізми, ділове середовище, захистити виробника. Саме у цьому напрямку потрібно насамперед регулювати економіку.

Держава має надати реформам соціальної спрямованості, захищаючи не тільки малозабезпечених, але й всіх, хто здатний створювати національне багатство. Держава повинна створювати робочі місця, давати можливість людям заробити. Держава має створювати умови і стимули для підвищення кваліфікації кадрів, нового управлінського менеджменту, гарантувати свободу конкуренції і обмежувати монополістів. Держава повинна сприяти формуванню ефективного і відповідального власника, підтримувати

ефективний бізнес, утримуючи його від відходу в «тінь» і від налагодження корупційних зав'язків з державним же чиновником. Держава повинна зміцнювати слабкі ринкові механізми законо- і нормотворчою діяльністю. Держава повинна виробити ясні єдині й справедливі «правила гри», обов'язкові для всіх, і стежити, щоб цих правил неухильно дотримувались. Ось що держава може і зобов'язана робити для людини в економічній сфері.

Ми, український народ, зробили свій вибір, і вибір цей – європейський, але це зовсім не означає, що ми готові йти на поступки Європи там, де справа стосується наших національних інтересів.

Доля України – в руках українського народу і спираючись на нелегку історію цього народу, можна впевнено сказати, що Україна подолає всі перешкоди на шляху до реформування економічного благополуччя держави.

Література

1. Кучма Л.Д. Про найголовніше. [Текст] – К.:1999. – с. 351.
2. Філософія. Культура. Життя. Міжвузівський збірник наукових праць. Випуск 26. [Текст] – Дніпропетровськ: Дніпропетровська державна фінансова академія, 2006. – 272 с.